

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Bukarešta 30. Vsled slabih gmotnih razmer na Rumunskem, so vsi stavbarski podjetniki odpustili tuje delavce iz službe ter jih nadomestili z domačini.

Novi York 30. Imeneza, vodjo ustašev na S. Domingo, so aretirali v Santiago de Cuba.

Pariz 30. Kakor javljajo iz Kajena, je bila hišna preiskava pri Dubue-u, predsedniku pariške antisemitske mladine. Ta preiskava je v zvezi s komplotom. Zaplenili so mnogo listin važne osebine.

Rennes 30. (Pravda Dreyfus). Prihodnja priča, člen akademije Picaut pravi, da je govoril o stvari z avstrijskim atašejem Schneiderjem. Isti da je izrazil svoje prepričanje o nedolžnosti Dreyfusa, a o krivdi Esterhazyja.

General Roget protestira proti tej izpovedi. Prihodnja seja bode jutri, in sicer, radi proučevanja listin, tajna.

Pariz 30. Bivši španjski vojni atašé v Parizu, marki Vaealos, hoče tožiti list »Figaro« zaradi nekega članka o ulogi Vaealos v stvari Dreyfus.

Brno 30. List »Moravska Orlice« je izvedel iz dobrega vira, da bo naslednikom kardinala Schönborna imenovan dr. Bauer, vladika Brnski.

Gorska razmišljanja.

XIII.

Vse hiti in dela za zboljšanje učiteljskih plač: vlada, italijanski poslanci, in (kakor trdi zadnja številka najnovejšega lista v Gorici) tudi slovenski poslanci, ter eminence knezonadškof in kardinal. Vse je za nujno in prepotrebno zboljšanje stradaljočemu učitelstvu na Goriškem. Manjka samo še sklep v deželni zboru in dotični načrt zakona.

P O D L I S T E K

Roka.

— Guy de Maupassant. —

Toda sredi najširše stene je čudovit predmet potegnil na-se mojo pozornost. Na četverokut iz rudečega žametja je bilo pritrdjeno nekaj črnega. Stopil sem bližje. Bila je roka, človeška roka. Toda ne okostje roke, belo in čisto, ampak črnkasta, posušena roka z rmenimi nohtmi, z raztrganimi mišicami, oblita s krvjo, z umazano debelo krvjo in kakor s sekiro odsekana, približno pod komolecem.

»Mogočna železna veriga, ki je bila okovana krog zapestja, je držala umazani ud na steni s pomočjo obročka, ki je bil dovolj močan, da bi se privežalo nanj slona.

»Vprašal sem ga: Kaj pa je to?«

»Mirno je odgovoril Anglež:

»To je moj najhujši sovražnik. Prišel je iz Amerike. Odsekan je bil s sabljo in koža je odrgnjena s kamenim nožem in se je sušila ves teden na soncu.

Aoh, to je prav dobro za mene.

»Prišel sem te človeške ostanke, katere je nosil nekdanj najbrže kak velikan. Nenaravno dolgi

Kedaj pa bo to? Prav tega vprašanja se imenovani list boji dotakniti in korenito pojasniti to stvar. Seveda je težko to; kajti ko bi hotel, moral bi potegniti z drom. Tumo, ki je zadnje čase delal na to, da bi slovenski poslanci šli v deželni zbor. Kakor hitro pa so slovenski poslanci stavili znane pogoje za vstop v deželni zbor in so jim bili ti pogoji zavrženi, je bilo učiteljsko vprašanje že odloženo do novih volitev. Žalostno sicer, tem žalostnejše, ker ne vem, da-li bo učiteljstvo moglo vztrajati in stradati do tedaj v tem obupnem stanju. Učiteljsko vprašanje bi bilo že rešeno, ako bi se bilo ugodilo dr. Tumovemu nujnemu predlogu za predloženi vladni zakonski načrt glede deželnega šolskega zaloga! Ali ni res tako? Prav bi bilo, da bi dotični list ljudstvu in učitelstvu še posebej pojasnil, kaj in kako prav za prav mislijo ukreniti naši slovenski poslanci? Sicer pa prosimo: kar začnite s sklenjenimi in napovedanimi ljudskimi shodi! Tam nam bo vsaj prilika, da bomo zahtevali, naj se nam pojasni položaj!

XIV.

Skupaj, roka v roki, sta delala skozi deset let. Lepa doba to. In delo je bilo uspešno. Bila sta ene misli, enega duha. Eden ni ukrenil ničesar brez drugega, kakor da sta ena duša v dveh telesih! A če prihajajo sedaj, da izrekajo grozno sodbo nad jednim — ali po takem ne zadevuje ta obsodba tudi drugega?! In naopak: Ako hvalijo jednega, ali nima pravice do iste pohvale tudi drugi?! Ali ni to tako? Najnavadnejša logika, ki je tu logika dejstev, logika 10-letne minulosti, nam vsaj pravi tako!

Kmet je imel 10 delavcev. Nekateri so delali prav pridno, drugi — recimo — manje pridno. Ali jeden je bil, ki je mej vsemi kopal in sejal najpridniše. Naravno, da to ni bilo prav — manje delavnim. Sprva so le mej seboj godrnjali nad njim, delali tajne naklepe in ga spravljali v krivo luč — pred gospodarjem. Toda gospodar je spoznal

prsti so bili napeti z žilami, na katerih se je držalo še nekoliko kosčkov mesa. Ta roka je bila nekaj groznega, tako stisnjena, in je vzbujala naravno misel na kako divjakovo osvetlo.

Rekel sem: »Ta človek je bil pač močan.« Anglež je odgovoril krotko: »Aoh, yes, a jaz sem močnejši, nego on. Jaz sem pustil napraviti to verigo zanj.«

»Menil sem, da se šali ter sem rekel: »Ta vez je sedaj pač nepotrebna, roka vendar ne uide.«

Sir John Rowell je odgovoril resnobno: »Ona hoče vedno preč. Ta veriga je potrebna.«

»Čudno sem ga pogledal in si mislil: »Je-li ta človek nor, ali se pa norčuje iz mene?«

»A njegov obraz je ostal neumljiv, miren in dobrovoljen. Govoril sem o čem družem in opazoval njegove puške.

»O tem sem opazil, da so na neki mizici ležali trije nabasani samokresi, kakor da bi živel ta človek v vednem strahu pred kakim napadom.

»Obiskal sem ga še večkrat, potem sem pa izostal. Ljudje so se privadili njegove prisotnosti, nihče se več ni zmenil za-nj.

* * *

(Zvršetek pride.)

tajne nagibe in nakane: najmanjše delavne je odslovil, bolj delavne je posvaril in poučil, naj skušajo tudi oni biti najbolj delavni, ako hočejo dobiti plačilo in uživati njegovo zaupanje.

Kdo ne ume nauka iz te parabole?! Da se je na Goriškem postopalo po tem zlatem nauku, ne bi mi trebalo pisati teh »razmišljanj«.

Ali postopalo se je drugače, in sedaj imamo posla s posledicami, ki so — žalostne!

Politični pregled.

TRST 31. avgusta 1899.

Cesar na Češkem. Na potu v Zakupe, na velike vojaške vaje, se je včeraj cesar mudil nekoliko časa na kolodvoru v Pragi. Ko je dvorni vlak dospel na kolodvor, je občinstvo zaorilo »slava« cesarju. Pred kolodvorom so bile zbrane velike množice ljudstva, z mestnimi svetovalei in občinskimi zastopom ter meščansko gardo. V svojem nagovoru je župan Podlipny povdarjal zvestobo prebivalstva praškega in naroda, zvesto stoječega ob prestolu. Župan Podlipny je prosil cesarja, da bi v prihodnje blagoizvolil dalje muditi se v Pragi, da ob sedanjih velikih zahtevah velikemu kraljestvu sinejo boljši časi. Dr. Podlipny je govoril samo češki in je bilo to menda prvič, da je bil cesar v Pragi pozdravljen samo češki.

Cesar je odgovoril najprej češki, da radostno vsprejemlje županovo izjavo udanosti in dokazuje lojalnega dinastičnega mišljenja. Nadalje vaje nemški je rekel cesar, naj bi kraljevo glavno mesto Praga, čegar blaginja je Njemu v očetovsko brigo, bilo deležno blagoslova stalnega in mirnega razvoja.

Potem se je cesar podal pred kolodvor, kjer je govoril z večimi členi občinskega zastopa. Ob navdušenih slava-klicih se je vlak pomikal dalje proti Zakupom.

Velike vojaške vaje so začele že včeraj.

Češki glas o potovanju cesarjevem na Češko. Povodom tega cesarjevega potovanja na Češko, oziroma povodom (če tudi kratkega) bivanja cesarjevega v kraljevi Pragi spominja »Politik«, kako so nasprotniki naroda češkega lagali o mestu praškem, češ, da tam so razmere take, da nikdo ni varen svojega življenja, kako so pretvarjali, kako so obrekovali, kako so storili vse, da bi prestolnico kraljestva češkega spravili v slabo luč pred najvišimi krogi; celo tako daleč so posegli nekateri listi, da so trdili, da je vladar občinskemu zastopu odtegnil svojo milost. No, dejstvo, da se je Njegovo Veličanstvo ustavilo v Pragi, priča, da vse to so bile le pobožne želje, in vladar naznanja vsej javnosti, kako da ve, da je uprava občine praške v dobrih rokah.

Potem dokazuje praški list, da na češki strani ni krivda, ako ne more priti do sprave med obema narodoma. Ako bi bilo na nemški strani toliko dobre volje, kolikor je je na češki, bi bila sprava delo le malo dnij. Žal, da so na nasprotni strani nadvladale struje, ki ne le da zanikujejo pravice naroda češkega, ampak, ki slede tudi takim ciljem, katerih uresničenje bi značilo pogubo države. O tem pričajo veleizdajske pesmi, ki se sleherni dan pevajo na nemškem ozemlju.

Take odnošaje najde monarh o svojem prihodu na Češko. Čehi niso krivi na tem. Njihovi

zastopniki so bili vsikdar in so pripravljeni delati na to, da nastopijo zopet urejeni odnošaji. Da bi le navzočnost monarha v tej deželi tudi na nasprotni strani praznočila tako razpoloženje in da bi one življe med Nemci, ki so ohranili zvestobo državi in cesarski hiši, vspodbudila, da se čim prej ločijo od veleizdajskih življev! To bi bilo na življensko korist monarhije in nje težko izkušenega monarha.

K položaju. Državni zbor se utegne sniti nekako v drugi polovici oktobra ali početkom novembra. Največ razgovora se sedaj suče o tem, kakovo nalogo je vlada prisodila temu predstoječemu zasedanju državnega zbora: ali bo sklican le v to, da izvoli člene delegacij, ali pa mu bo predložen cel program delovanja? Seveda gredo menenja močno navskriž. Vlada ne da nobenega znanja od sebe, kaj misli in kako misli, in torej nikdo ne ve ničesar pozitivnega, pa ima vsaka glava — svoje prorokovanje. Celó menenja prijateljev vlade gredo močno navskriž. Jeden del nemških konservativcev sploh ne more umeti, čemu vlada sklicuje državni zbor. Ali hoče še enkrat pokazati, da je naš parlament nesposoben za delo? Tacega novega dokaza ne treba, kajti zadnji dve leti sti zadosten dokaz. Ti konservativci bi bili torej za tisti »odločni« in »možki čin«, o katerem je govoril predsednik zbornice, dr. Fuchs, kakor potrebnem v udušenje nemškega radikalizma.

Drugi prijatelji vlade pa svare pred to potjo in so celó proti temu, da bi se parlament sklicel le za volitev delegacij. S tem da bi vlada — tako menijo le-ti — svojim nasprotnikom dala orožje v roko, ker bi nekako potrdila, da se je že a priori odločila za preziranje ustave in parlamenta.

Vlada pa molči, da nikdo ne ve, kaj in kako misli. In ob nje dosedanjem običaju, živeti od roke do ust, je že možno, da se ni še odločila ni za jedno, ni za drugo, ni za kako tretjo pot!!

Mej tem se od neke strani širijo tudi govori, da vlada misli na odpravo jezikovnih naredb. In potovanje ministra Kaizla v Prago da je v vezi s to nakano vlade. Dr. Kaizl naj bi omehčal Čehe, da bi privolili v ta poklon pred tem Gesslerjevim klobukom nemške opozicije. Tudi dejstvo, da je bil znani nemški liberalce in bivši minister in predsednik zbornice, baron Chlumetzky, pozvan na dvor v Ischl tikoma pred odhodom cesarjevim na Češko, daje hrane tem govoricam. Odkrito povedano, mi ne moremo prav verjeti v to, da bi se bili odločilni krogi odločili za tak skok v gorostasni zubelj. Vlada mora biti pač vsaj toliko obveščena, da ve, da bi odprava jezikovnih naredeb — ne da bi bilo popred, in sicer v sporazumljenju z zastopniki naroda češkega, natančno določeno, kaj stopi na mesto naredeb — provzročila zubelj, ki bi požgal sedanjo češko delegacijo, sedanjo večino in — vlado. »Neue Freie Presse« pa je še veliko drzneja v tolmačenju dejstva, da je bil Chlumetzky pozvan pred cesarja. Njej se celo zdi, da se dnevi grofa Thuna šteti; hkratu pa je toliko previdna, da nič ne govori o tem, kdo naj bi sledil Thunu. Že po tem je lahko soditi, da je v »Neue Freie Presse« želja porodila prijetno misel.

Prav lahko je, da se motimo, ali mi si potovanje barona Chlumetzkega pred cesarja tolmačimo tako-le. Najviši krogi so brzkone za to, naj se še enkrat ponovi poskus s parlamentom. Krona je hotela izvedeti od Chlumetzkega, da-li in katere skupine v opoziciji bi bilo možno odvrniti od obstrukcije in jih pridobiti za parlamentarno delo. S tem naj bi se vlada pogajala o pogojih, ki jih eventuelno postavijo, in naj bo potem posredovala mej njimi in večino. Da bi pa odločilni krogi mislili za sedaj na oster afront proti Čehom, to se nam vidi izključeno zlasti sedaj, ko se je cesar ustavil v Pragi. Dogodki na cesarskih potovanjih so ob takih kritičnih časih navadno kolikor toliko zanesljiv barometer. Naravno, saj se odločilni krogi ne morejo slepiti in vedo, da bi po užaljenju naroda češkega prišli z dežja v rajhujo — ploho.

Domače vesti.

V Mokronogu je umrl tamošnji c. kr. notar Stanko Pirnat. Pokojniku je bilo še le 40 let. Bil je značajan rodoljub in nadarjen glasbenik.

Njega skladbe, možki in mešani zbori, so se rado pevale na slovenskih odrih in so ugajale povsodi. Lahka mu bodi zemlja slovenska ti pa narod slovenski, ohrani pokojnemu delaven svojemu hvaležen spomin.

Pazinski gimnazij. Ako Jud navaja reke svetega pisma novega zakona, smemo biti prepričani, da imamo pred seboj klasičnega hinavea. »Piccolo« in sveto pismo! To se nam zdi, oprostite, podobno, kakor, če bi si tisti korisni štirinožec, ki ljubi luže in blato, odčel glavo z vencem pomladnega cvetja. Prisposoba sicer šepa; kajti štirinožec je koristen človeštvu, »Piccolo« pa le — sam sebi. —

Consumatum est! Dovršeno je! Tako začenja »Piccolo« svoja sentimentalna razmišljanja v očigled dejstvu, da je hrvatski gimnazij pazinski zagotovljen. »Protesti, reklamacije, demonstracije, izrazi javnega menenja ne enega mesta, ampak vse pokrajine, vse to ni zadostovalo v pouk dunajske vlade, kako krivična in razžaljiva je ustanovitev hrvatskega učnega zavoda v italijanskem mestu«.

In v tem žanru nadaljuje vrli »Piccolo«. Niza laž na laž, pogrevaje vse slavne spomine iz boja proti temu zavodu: delovanje deželnih zborov, mestnih svetov, ukrepe shodov, »zgodovinskega« zbora »julskih županov« nepozabnega dne 15. januarja leta 1899. po Kristu itd. Omenjeni list pravi, da Hrvatje, narod zemljedelecev, še niso dospeli do tega, da bi imeli dovolj naraščaja za tak zavod (kdo je kriv?), da je torej ta gimnazij nepotrebnost potrat! Vendar pa ga Italijani privoščajo Hrvatom, samo za Boga le ne v Pazinu, katero mesto je tudi vlada priznala italijanskim!

Važnejši nego te hinavske čenčarije se nam zdi zadnji odstavek navedenega članka, kjer je govora o — nevarnostih, bližnjih ali daljših, ki buje tiče v obstanku hrvatskega gimnazija poleg italijanskega v italijanskem mestu, katero poslednje občuti to dejstvo kakor žalitev svojega značaja in čustvovanja!

Kdo bi ne umel tega nežnega migljaja?! Kdo ne ume, da je to poziv na — izgrede?! Dobro! Zapomnimo si te besede »Piccolove«, da bomo vedeli, komu bo pisati na rovaš dogodke, ki jih morda bližja ali daljša bodočnost kuje v svojem krilu!!

All nismo rekli!! Ko smo nedavno temu beležili vest tukajšnjih listov o nekem domnevanem napadu na 4 tržaške izletnike, ki so se vračali s Trstenika, smo takoj izrekli, da dvomimo na resničnost te vesti. Vsa vest je bolehalo na takih notranjih slabostih, na tolikih neverjetnostih, da se je vsakemu razsodnemu človeku moralo zdeti na prvi hip, da stoji zopet pred eno tistih bajk, ki se vedoma in namenoma trosijo v svet, da bi našo tržaško okolico in nje slovensko prebivalstvo kazale v najslabši luči.

Ako tujec, ki sledi od daljave dogodkom na obali sinje Adrije, čita teden za tednom taka hudobna obrekovanja, mora si reči: Pa to Primorje je res že zrelo za blaženo Italijo! Notranji jezik v uradih, šolah in cerkvah je laški, zunanje lice, napisi itl. so laški, in prebivalstvo s svojimi surovimi napadi na mirne izletnike — lahko konkurira s sicilijanskimi banditi.... Čas je torej, da zasveti že enkrat nad to pokrajino lepo solnce italijansko!

Tako mora soditi tujec o naših krajih v očigled omenjenim hudobnim lažem. Ako ne ljubi baš krepke romantike, ne bo ga mikalo v naše kraje, in škodo trpi naš narod.

Pa tudi mirni meščani, ki bi se radi ob nedeljah porazvedrili od zdravi kapljici domačega vina ter se navžili svežega zraka v naši okolici, ako pa ob enem prisegajo na modrost »Piccolove«, »Lavora« in »Triester Zeitung«, si dobro premislijo, da-li naj riskirajo tak izlet, da-li naj za kratke urice veselja stavijo v nevarnost svoje zdravje in življenje, svoj denar in svoje dragocenosti. In škodo trpe zopet naši okoličani.

Propovedovati boykot prepoveduje zakon. Ako si le namignil na kaj takega, te potegne neusmiljena roka državnega pravdnika za lase, da boš še dolgo občutil. Kaj drugega nego boykot pa je v svojih posledicah razširjanje podobnih nesramnih laži, ka-

kor je zgoraj omenjena?! To je rafiniran način propovedi boykota nasproti našim okoličanskim gostilničarjem! Kdo prime zlobne klevetnike, nesramne lažnjivce za lase in ušesa?! Kdor pozna razmere, vé, da našim krčmarjem slavna financa in slavni magistrat itak ne posteljata na rožicah, in zdaj prihajajo še kaki »prijatelji iz kavarne Fabris« ter jih motijo v izvrševanju njih obrti.

Skoraj predaleč smo zašli o razmotrivanju te stvari. Pozabili smo povedati, kako se je prav za prav vršil dogodek na Trsteniku.

Današnji »Piccolo« mora sam priznati, da ni bilo niti govora o kakem napadu in ropu prstana, torej tudi ne onih »20 napadalecev«, marveč se je tista laška družba stepla — **med seboj!!** Vsega je bilo 9 oseb, ki so se v najlepši slogi zabavale v neki gostilni na Trsteniku ter se tam malo preveč nalezle izvrstnega terana, ali pa je minilo prijateljstvo — ko je trebalo plačati. — Dejstvo je to, da se je deveterica kmalu po odhodu iz krčme sprla in začela pretepati. Kdo je napravil potem iz te muhe — slona z napadom in ropom prstanov itd., to preiskovati bi bila stvar nekega drugega, ne naša. Upamo, da dotična oblast stori svojo dolžnost ter da krivce in obrekovalce naših krajev dovede do zaslužene kazni.

Gospoda laška pa so z uspehom svojih laži lahko zadovoljni. Vest o napadu je prešla v tuje liste, a popravek, to vemo, ne preide... Tako se dan na dan uveljavlja rek: »Calumniare audacter, semper aliquid haeret!« Po tem nauku neprestano ometujejo z blatom, uverjeni, da nekaj obvisi vendar-le. Grdi klevetniki!

«Italijanstvo» na Pomjansčini. Pred nekaj dnevi je bil k davkarskemu nadzorniku v Koper poklican mož iz občine Pomjanske. Tam se je pritožil, zakaj v popolnoma slovenske kraje na Pomjansčini pošiljajo laške dopise, pozivnice itd. Gospod nadzornik mu je odgovoril, da pošilja slovenske listine, da se mu pa iste vračajo z opombo, naj pošlje laške! Osobito da se to dogaja iz Pomjana, Koštabone in Krkave. Ta posel, da pošiljajo nazaj, imata v Koštaboni in Krkavih »capovilli«, v Pomjanu pa — saj vemo kdo. Od tega moža, ali prav za prav od njegove žene Ninc, izhaja vsa italijansčina v občini Pomjanski! Za Boga svetega! povejte mi vendar, kdo zna laški jezik na Pomjansčini? Ali najdete v vsej občini resničnih Italijanov, kolikor imate prstov na eni roki?! Ni jih in jih ni, dokler jih iz lačne Italije ne privežete kaj več. Vzemimo, da bi prišel kdo v Furlanijo mej same trde Furlane in bi prinašal slovenskih dopisov, ali pozivnice, kaj bi mu rekli Furlani in ž njimi vsa gosposčina? Ali ste znoreli?! To bi bilo njih vprašanje. Sicer pa le »delajte« še Italijanov po teh krajih, ali povem! Vam, da ti kraji so naši in ostanejo naši, tudi če pride sto komand iz Pomjana in še toliko iz Kopra. Začeli ste prepozno! Preko grobov vaših se čula se bo tu govorica — naša! Tudi mi ustajamo!

V spomin. Pišejo nam: Na svetu je navada, da po smrti oseb, ki so nam bile drage v življenju, ugičljemo o uzrokih smrti. Po tem običaju hočem napisati tu par vrstic v spomin one, katero smo ravnokar položili v hladni grob, nepozabne nam Marije Schmidtove. V najlepšo proslavo pokojnice morem reči, da je bila mučenica svoje pridnosti!

Pokojna Marija Schmidt je bila taka mučenica, mučenica po lastni volji, kajti svoji so jo vedno prosili, naj ne dela toliko! Dandanes so redki taki slučaji, osobito med mladino.

Ti Marija si bila uzor mladenke, uzor narodnjakinje, uzor gospodinje. Bila si povsod, kjer je trebalo narodnih delak! In še, ko si se pripravljala za oni drugi, boljši svet — si vedno tožila, kako težko ti je, ko moraš zapustiti tebi toliko priljubljeni — oder! Oče in bratje so storili vse, da bi Te rešili, zdravnika sta skušala vse, da bi Ti ohranila življenje, sosebno potem, ko sta čula, kakova uzor-narodnjakinja si! Toda pomoči Ti ni bilo, morala si oditi tja, kamor je šlo že milijone drugih in kamor pojdemo, prej ali slej — vsi! Za Svoje uzorno življenje, za Svoje muke in trpljenje, si gotovo dosegla, da bivaš mej izvoljenimi — nad zvezdami. Prosim Te torej: Ne pozabi na nas in na naš zatirani narod, prosi Očeta nebeškega, naj se nas usmili in naš reši iz bede in narodnega mučeništva! Prosi dalje, naj Vsevečni oživi sreča našem ženstvu v mestu in okolici, da te bode

posnemalo! In končno ne pozabi bivšega Svojega — tešitelja v boleznih!

Od druge strani nam pišejo nadalje o pogrebu:

Osobito krasen je bil venec, ki so ga poklonile prijateljice. Venec je bil velik s trakovi v narodnih barvah in napisom. Nosili sti ga dve deklici v beli obleki. Jeden venec je položila rodbina, jednega pa — žena pokojnice.

Ob vozu je stopalo dvanajst drugih deklet, ki so nosile šopke in trakove. Po dovršenih svetih obredih so sorodniki in najintimnejši prijatelji na vozovih spremili pokojnico na pokopališče pri sv. Ani.

Mi pa, ki smo ostali, gledali smo z rosnim očesom za vozom in vzdihali: Večni mir in pokoj Tvoji duši! Kako težko Te bodo pogrešali Tvoj stari oče, Tvoji ljubi bratje! Kako težko Te bodo pogrešali vsi, ki smo Te tako radi imeli! In morala si iti! V najlepših letih morala si zapustiti svet, v letih, v katerih bi največ pomagala se svojim rodoljubjem, se svojo nadarjenostjo! Kedo se ne spominja več one ljubke »Marijanice« v »Starem Ilji«, ki se je predstavljala v novembru 1898! In ta »Marijanica« bila si Ti, katero sedaj devljejo v grob! Ljubila si svoj rod, svoj jezik in pomagala si, kadar in kjer si le mogla. Hvaležni smo Ti, in ohraniti Te hočemo v blagem spominu!

Vnanje lice slovenske metropole. Iz Ljubljane nam pišejo: Ljubljanski postrežniki so si napravili lastno društvo »postrežnikov«, ali, kakor se radi imenujejo, »komisijonarjev«. Prejšnji gospodar tega podjetja je bila udova Müller, Nemka, katera je pa vendar upoštevala narodnostno razmerje ljubljansko, in so imeli takrat postrežniki na svojih pokrivalih slovenski napis. Zdaj je to drugače. Po mestu stoje postrežniki z čepicami brez napisa, na kolodvoru pa si obešajo na prsa ploščice z samo nemškim napisom! (To je nečuvstvo! Op. ured.). Povprašal sem enega teh, kako je to, da nosijo samo nemške tablice, ko je vendar društvo pod nadzorstvom magistrata, in odgovor mi je bil, da načelnik postaje ne dopušča, da bi se na kolodvoru nosile ploščice z slovenskim napisom. Ta odgovor se mi ne zdi prav verjeten, ali resnica je ta, da hodijo sedaj postrežniki po mestu brez nikakega napisa (menda zato, da bi se ne zamerili na nobeno stran), na kolodvoru pa kažejo popotnikom, da je Ljubljana nemško mesto! Postrežniki: Nemei, natakariji na kolodvoru: Nemei, po hotelih isto — kdo vruga bi prišel na to, da je ljudstvo v Ljubljani slovensko?! Kaj pa pravi k temu naše slavno županstvo? Ali ni imelo in nima nikakega vpliva na društvo postrežnikov? Pa je vendar gospod župan naglašal povodom instalacije, da bo čuval slovenski značaj našega mesta!

Odbor političnega društva »Ednost« bo imel jutri v petek ob 7 1/2 zvečer sejo.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda. Mesto evetke nagrob prerano umrli gđ. Mariji Schmidt so darovale ženski podružnici sv. Cirila in Metoda: ga. Ana Grablavitz 2 K, rodbina Čarga 2 K, ga. Ponikvar 2 K, gđ. Furlani 2 K, ga. Grmek 2 K.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« sta nabrala na veselici »Del. podp. društva« gospica Arh in g. Mrevlje 24 K 80 st., g. Čenčur starejši je nabral v gostilni v ulici Barriera št. 33, 3 K 22 st.; g. Kočvar je nabral v krčmi pri Marcu 2 K 50 st., g. Krašna je daroval 60 st. Srčna hvala vsem skupaj!

Na veselici »Del. podp. društva« so darovali, oziroma preplačali ustopnino sledeča gospoda: Vadnov Alojz, N. N., Leskovec Tomaž, Božič, Paternost po 30 nč.; Kampara Alojz, N. N., Kamušič po 20 nč.; Lavriha Ant., Prele, Mlakar, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., Norio po 10 nč.; Grižon Nazarijo 50 nč.; Mandić Mate 1 gl.; Turk J. 1 gl. 10 nč.; dr. G. Gregorin 1 gl.; dr. Antončič 40 nč., Metlikovič 60 nč.; Čakarja 25 nč.; Babič Anton 3 gl. Vsem darovalcem srčna hvala!

Odbor pevskega društva »Kolo« naznanja pevkam in pevcem, da bodo prihodnje pevske vaje v nedeljo dne 3. prih. meseca ob navadni uri.

Priporočilo. Pišejo nam: Prihodnjo nedeljo dne 3. septembra bo torej veselica pevskega društva »Slava« pri sv. M. M. spodnji. Ta veselica je imela biti že prve dni junija, a je bila vsled slabega vremena že tolikokrat odložena! Pevke in

pevec društva »Kolo« so bili že dvakrat tam, z namenom, da se udeležijo napovedane veselice, ki pa se ni mogla vršiti radi gori povedanega vzroka. Ker je društvo »Slava« eno najdelavnejših v okrožju tržaškem; ker je to društvo res imelo smolo s prirejanjem te veselice; ker je imelo že toliko stroškov, katere mora le z veselico pokriti: prosí podpisani »Kolaše« kakor tudi ostala bratska društva, naj se v velikem številu udeležijo slavnosti »Slavašev«, ki ne opuščajo nobene prilike, ko gre za to, da se pomaga narodnim društvom.

Kolaš.

Kmetijska družba priredi v nedeljo 3. sept. ob 2. in pol pop. v Škedenju, v gostilni gospoda Sanein-a Gašperja Moma, shod o ustanovitvi zavarovalnice goveje živine za Škedenjski okraj.

Odbor.

Vesti iz Koroške. »Očetje« v deželnem zboru Koroškem — ki so baje vzeli v zakup vso kulturo — so tako izborni zakonodajci, da skoro nijeden v tem dež. zboru sklenjenih zakonov ne dobiva cesarjevega potrjenja. Iz zadnjih časov je kar cela vrsta takih nepotrjenih zakonov, ki naj bi prinašali deželni upravi lepih dohodkov. Vsled te površnosti »večvredne« nemške gospode utegne nastati občuten primanjkljaj v deželni upravi. — Kmetijski zadrugi v Sincivasi je ministerstvo dovolilo 2000 gl. podpore. Prav je tako! — Na cesarjev rojstni dni ni celovško mesto razobesilo niti ene zastave; zato pa so mestni policaji paradirali v pikelhavbah!

— »Mir« prinaša uprav groznih vesti o divjanju Nemecev povodom zadnjih škandalov v Celovcu. Mej Culukafri ne bi moglo biti huje. A mestna redarstvena oblast ni storila prav ničesar v pomirjenje duhov; narobe: še vspodbujala je demonstrante. In vendar bi bila lahko le s par policaji ukrotila razsajače. »Mir« konstatuje važno dejstvo — katero smo takoj povdarjali tudi mi — da na shodu, ki je bil v pretvezo za demonstracije, so zborovali sami Nemei! To treba povdarjati vedno in vedno, ker nam pojasnjuje, koliko velja trditev, da so v Celju Slovenci izživali. Skandali v Celovcu pa dokazujejo, da je nemški nacionalizem sploh poživinil in posurovel tako, da so mu izgreli, škandali in revolte prešle v kri in mu postale življenski element! Oblasti pa le naj negujejo dalje ta element boja proti vsemu, bodo že videle, kako bo izgledalo na — zadnji postaji te divje gonje!

Poskušen samomor. 22-letna Gizela R. iz Gradea, bivajoča v ulici Pescheria št. 8, se je večeraj sprla z neko sosedo, zaprla se v sobo ter izpila količino raztopljenega bencina. Ko je začela ječati in vzdihovati, so poklicali zdravnika, ki ji je izpral želodec.

Dražbe premičnin. V petek, dne 1. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Giulia št. 11, hišna oprava, vozovi in konji; v ulici Erta št. 11, delavske mize in orodje; v ulici Riva da Pescatori št. 3, 1 blagajna in 1 tehtnica, hišna oprava, kože in kava; Sv. Križ št. 259, hišna oprava; v ulici Ghega št. 4, hišna oprava; v ulici Acquadotto št. 49, hišna oprava.

Loterijske številke izžrekanе dne 30. t. m.:
Praga 61 79 51 45 3.
Levov 32 30 81 29 50.

Različne vesti.

Roparski napad. Glasom poročil iz Lugona na južnem Ogerskem je pri Anini petorica zločincev napala pruskega inženirja Roberta Thiema, ga nevarno ranila in oropala. Orožniki zasledujejo roparje.

Knez in kneginja črnogorska sta dospela 30. t. m. o polnoči v Dardanele.

Nagrado 100.000 frankov so razpisali dediči ameriškega bogatina Antona Polloka tistemu, ki bi izumil najboljši zistem za rešitev ob nesrečah na morju. Anton Pollok je bil žrtva nezgode na morju; potopil se je bil prošlega poletja s parnikom »Bourgnone«. Omenjeno svoto so izročili francoskemu poslaniku v Washingtonu. Dotična dela pridejo na pariško svetovno razstavo.

Kuga v Aleksandriji še noče noče izginiti. Prošli teden sta se pripetila zopet dva nova slučaja kuge s smrtnim izidom.

0 Levčevem »pravopisu«.

(Dalje.)

Točka 142. — Izrazi: dotle, keda, onda, posebe, seda, teda, tore, včera, zгода, zjutra, znotra... so popolnoma pravilni; vsled nekega naglašanja čujemo sicer j na konci, ali v pisanji jim ga ne treba obešati, — radi tega so jedino pravilni pridevniki: sedanji, tedanji, včeranj, zgodnji, zjutranji, znotranji...

Točke 150, 159 in 162. — Moške samostavnike na a sklanjamo jedino pravilno po ženskih a-debljih, ker je le tako sklanjanje slovansko, tore je pravilo ono, kar on izjema, — prisiljenega pa tu ni prav nič.

Mesec, mesca... bi mogli rabiti k večjemu v pomenu lune, nikdar pa ne v izražanje dobe 30 dni, nego pravilno je: mesec, meseca... saj po nekkih krajih narod sam tako razlikuje.

Točki 169 in 182. — Najboljše in najpravičnejše bi bilo, da bi edninski mestnik sploh oblikovali na staroslovenski e; da je ta oblika najpravičnejša, ne treba hoditi še le v sankrist dokaza iskat, kakor to nekateri misle, — o ne, saj živi še v naši narodni govoric na Notranjskem, v Brkinih in na Primorskem in pa — Ruski ga rabe sploh. — Sicer pa edninski mestnik na i v možkih in srednjih samostavnih mehkih o-debel nikakor ni umeten in napačen (na griči, pri krčmarji, na potovanji, na sodišči...), nego upravičen je in pravilen, saj ga tudi narod rabi in je tudi blaglasnejši. — Pesnikom pa je slobodno, se vé, naj se poslužujejo v svojih umotvorih tega ali onega, ali proste volje ne smejo imeti, ker bi potem — pregrdo peli (kaj ni prosta volja toliko, kar švabski gemeiner wille?).

Točka 170. — Ne verjem, da bi bil g. profesor keda čul pošteno kmečko slovensko mater govoriti: bila sem z otroki v logu, na njivi, na studenci..., nego: bila sem z otroci, z otroci (ali z otrokami) v logu, na njivi, na studenci...

Točki 176 in 409. — Kristjan, kristjansko... ni slovansko oblikovanje, to so nam bili stari nezalce po švabski vrinili, kajti mi nismo kristjani po Kristu, nego mi smo krščani v svojo vero krščeni po Isu-Krstu (ne po Jezusu Kristusu — kateri Slovan tako govori?) t. j. križem označeni, kakor so v svojo vero židi obrezani in Mohamedei solnečeni (po glagolu solnetiti); jedino pravilno in upravičeno je tore: »krščan, krščanski«...

(Pride še.)

Izjava v obrambo.

Po občnem zboru »Sloge«, 25. maja, podtkali so nekateri g. g. učitelji z Goriškega učiteljsvu tolminskemu, da se je dalo podkupiti od g. dr-a Tume, ki naj bi jim plačal vožnjo na zborovanje. Tudi eden g.g. deželnih poslancev je v navzočnosti enega tolminskega in enega goriškega učitelja temu nekako pritrdil, rekši: »Da, tako se splošno govori«.

(Dalje v četrti strani.)

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslojpe).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Odbor našega društva je v seji dne 22. avgusta sklenil soglasno, najodločneje protestovati proti takemu nečastnemu podtikanju. Naše učiteljstvo je gnočno sieer ubožno, a hvala Bogu trdnega značja, da se kupiti ne da!

Po obnem zboru našega društva minolega leta se je sklenilo nabirati med učiteljstvom dobrovoljnih doneskov, da se poravnajo izdatki, ki nastanejo vsled delovanja za zboljšanje naših gmočnih razmer. Dotičnemu pozivu so se odzvali brez izjeme vsi gg. učitelji in gg. učiteljice z doneskom 2 gl. Pripomniti pa je, da je k temu brez izjeme prispevalo edino tolminsko učiteljstvo. S tem se je nabrala za naše skromne razmere precejšnja svotica. Od te svote se je dalo med drugim tudi 15 gl. delegatu iz okraja goriškega za pot na Dunaj.

Pred obnim zborom »Sloge« so prihajale z Vipavskega vesti, da tamkajšno učiteljstvo hoče na obnem zboru spraviti učiteljsko vprašanje na dnevni red ter se je v ta namen posebno od tam vabilo tudi tolminsko učiteljstvo na obilno udeležbo, a tudi naš tovariš Vrtovec je naznanil, da postavi glede učiteljskih teženj času primerno resolucijo. Za gotovo je bilo torej pričakovati, da pride učiteljsko vprašanje na dnevni red in ne mala bi bila pridobitev, ako bi se obni zbor izrekel v prilog našim težnjam. O predlogih, stavljenih na glasovanje, pa odločuje večina navzočih glasov, in kedo naj glasuje za naše predloge, ako ne v prvi vrsti učitelji sami?! Zato naj bi se tudi učitelji udeležili obnega zbora v kolikor mogoče obilnem številu. To je odbor našega društva dobro premislil in je sklenil v svoji seji 18. maja, da naj se od preostanka prej navedenih nabranih sredstev plača vožnja onim učiteljem s Tolminskega, ki se skupno udeležijo obnega zbora »Sloge« v Gorici. Taka je resnica!

Odbor tolminskega učiteljskega društva

V Tolminu, dne 22. avgusta 1899.

And. Vrtovec,

t. č. predsednik.

M. Kenda, t. č. tajnik, Ivan Širen, Ivan Gerželj, Josip Kenda.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 31. »Wiener Zeitung« objavlja cesarsko naredbo od 21. avgusta 1899 o razširjenju začasnega osvobođenja od davka na stanarine za nova poslopja na zemljiših Fran Josipove vojašnice in na nekaterih trgih, ki so last občine dunajske, v 3. in 4. občinskem okraju.

»Wiener Zeitung« objavlja nadalje odredbo ministra za trgovino od 30. avgusta 1899 o uravnavi osebnih razmer slug na zavodih pošte in brzjava.

Dunaj 31. Današnja »Wiener Zeitung« javlja: Minister za nauk in bogočastje je imenoval začasnega učitelja na Elizabetinem gimnaziju na Dunaju, Friderika Schnitzerja, pravim učiteljem na državnem gimnaziju v Pulju; začasnega glavnega učitelja na učiteljskem v Kopru, Frana Finžgarja, definitivnim glavnim učiteljem na tem zavodu.

Pariz 31. Agencija »Havas« javlja iz Tangerja, da je sultan zboru diplomatov odkazal otok Mogadar, da si tam sezida lazaret.

London 31. General Kitchener javlja, da so Madisti skušali prirediti ustažo, vspodbujani v to od šerifa Mohameda Kerira in od dveh sinov Madija. Toliko šerif, kolikor oba sinova so pali v boju.

C. Klemt.

Tovarna za zatvornice (Jalousien)

Braunau na Bavarskem.

Priporočila svoja 6-kratno odlikovana novovrstna lesena zastirala (Rouleaux), zatvornice in oboknice na valjček. — Cenik gratis.

Agentje

— privatne odjemalce se iščejo. —

Potočnik Fran,

ima gostilno v ulice

Ireneo št. 1., toči

istrijansko, dalmatinsko

in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mirze jedi. Odprto vedno do polnoči.

Javna zahvala.

Podpisani izreka najpriskrbeno zahvalo vsem onim, ki so pripomogli na kateri-si bodi način, da se je slavljenje obletnice blagoslovljenja naše društvene zastave izvršilo najstijajneje. Posebno pa se zahvaljujemo pevcom »Bratovščine sv. Cirila in Metoda« in pevskemu društvu »Kolo« na prijaznem sodelovanju.

U Trstu, dne 29. avgusta 1899.

Sebastijan Čencur,
tajnik.

Mate Mandić,
Predsednik.

Natakar.

Mladenč, 30 let, Slovenec, ki pa govori tudi italijanski, izvršan natakar, priden, prijazen in zvest, išče službe. Vsprejel bi tudi gostilno na račun. Obrniti se je do uredništva tega lista.

Samec

srednjih let, s 300 gl. letne penzije, želi v zakon dekle ali vdovo, ki bi imela nekoliko premoženja, oziroma kako obrt. Ponudbe je doposlati pod: »A. Z.«, poste restante Ljubljana.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni batli konkurence.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbi tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

o. kr. dvornemu zalagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Tvrška M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnim povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve
garantirane po 15 nvč.
Fini perkal za srajce 24 "
Oxford, barve garantirane 19 "
Francozki sateni 28 "
Piquet, barvan in bel za oblekeba 26 "
Perkalin za podloge vseh barvah 10 "
Blago močno za podloge vseh barvah 15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej
" moške obleke širina 150 cm. 90 "
Alpagasor ni za ženske obleke velik.
izbor 50 "
Kotenina 13 "
" bela 21 "
Navidežno platno 15 "
Platno čisto laneno 22 "
" za rjuhe dvojna širina 45 "
Mušolin bel prve vrste 16 "
Chiffon za srajce 18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in
barvane 90 "
Srajce za gospe 50 "
Moderol, zadnji kraj 60 "

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezanj, svil in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

ulica Solitario št. 8.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2% proti 5 dnevni odpovedi
" 2 1/2% " 12 "
" 3% " 4 mesečni "
" 3 1/2% " 8 "
" 3 3/4% " 1 letni "

Napoleone:

po 2% proti 20 dnevni odpovedi
" 2 1/2% " 40 "
" 3% " 3 mesečni "
" 3 1/2% " 6 "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 1/2% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapelske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poroštvo,

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovanska čitalnica).

Hranilne ulege se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sieer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjice po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Anton Širca

GORICA

Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino 32 nvč.
" dalmatinsko 36 "
" istrsko 40 "
" namizno la 44 "
" najfinejše 48 "
" extra 56 "
" specijalitetno 60 "
" Posebno za cerkveno luč 38 "

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, r. zun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.